

Bréf til Bjarna: Bréfritari Guðl. Arason (væntanlega Guðlaug) ættsystir, febrúar 1931 til janúar 1936

Bjarni Benediktsson – Bréf til Bjarna: Bréfritari Guðl. Arason ættsystir, febrúar 1931 til janúar 1936

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Fjölskyldan

Askja 3-2, Örk 5

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

er óhott að trúnaður: það er
ekki meina til í frögnarsög-
um Jóns, en Þólva Helgasonar,
þegar hann sagðist hafa farið
á Landaklaupum eptir
öllum hölmurum í Þegar-
firði, steypt, sje niður,
í gleraðssvötnir og gripid
sundið, með sama. -

Jeg hef heyrð, að þeir hafi
verið að skjóta saman handa
Jóni þar í Reykjavík. Þú sk
með í þau. - Það sildi jeg, að
þú segdís skiltið við Jón; bið-
ir honum aldrei og þæðir eng-
in bód af honum.

Þegar líður vikun mátti ég
kunnirja okkar Arngrimi
Kristjánssyni. Hann var mjög
svo hræskinn yfir ástandinu
heima þegar égindi eptir og sagði
við hugus: "Nú eru Danir að fara
veg yfrum." - Ég hló við og sagði:
"þjær megi ekki láta spila með
þess, Danir eru stórník þjóð." -
Hann hósti á mig, en fór á hjá sér.
Hann drögur svo upp myndablað af
fyrir hriðugur að sýna mjermund-
ir af dótrun Jóh-Íoseps. - Ég leit
ekki á myndarnar en sagði:
"Þeir þurfa ekki kommúnist-
leiðanarnir heima, að fara með
gætur, íslensku kommúnistana,
eins og trakkim þes með sína,
sem ekki geta talist lesir eða

skrifandi; þeir hafa nóg af
myndum, ^{í blóðumagnit} sem alþjóðum þyrft
þingur í og geta á þeim hátt látið
hættu borga þessu, nýr liggur
við að segja, óþærrablóð. -

Hann varð águ hógur í svipum
og sagði síðan: „Jeg hafði komið,
að þjess væru með stakar. - Jeg
kristi höfudid og sagði: „Jeg er
samfordum, að þjess eru ekki
með þeim, ^{sem} brjóta lögin. - Þvo
þagði jeg í sífellu og lét hann
vada, andsadi engu, þó hann væri
að kvá. En tók undis og rjetti hend-
ina, þjess hann braddi. - Hann áleit
alla bræyni stjórnaninnar rjett-
meta, náðunina rjettu. og J. J. Gud.

Jeg sildi sólskinid og hestinn
væri horfed til ^{þinn} þvo kvæð jeg þig
sem best. Þvinnar etthvætis Gudhla.

Þy er stöðugt að hugsa um
þig að sennja og hvar það
muni vera sem þú ert að
sennja. Þú ert allt með
dregnáði og vandvirkni; þú
fer mikill kræftur í að vera
vandvirkur, en öll vinnu og
örygt án vandvirkni. — En

þó nátt þarir allt amviki
máttu ekki gleyma þú, að
ganga úti á hverjum einum
um einasta degi, svo þú
þarir ekki með heils-
una. Hvar bóndas þú?
Lát trakeradi mig á vatni,
blanduðri mjólk, þó þú þegði þessu.

Þarmagöde 9^I t. v.

Sundby-Ánager

Skrefa 10. sept.

Kjöbenhavn. 19. ágúst, 1935.

Óskulegi frændi minn.

Það er ekki ástöðulaust,
að jeg skrifa þjer í þetta binn.
Jeg þykist hafa samþjett,
að þú sjert trúlofaður
sjerstatkelega gudslegri,
gáfaðri og menntaðri
stúlku. - Jeg óska þjer þvi
af öllu hjarta til hamingju,
og bið gætur báðum guds bless-
unar í lífsleiðinni.

Jeg þykist vita að þið munu
íð ekki draga það von úr
vitið að giptast; látið ekkert,
smáneigis hindra rykkur frá
því að vera saman eins og þið
íð og þið getið. — Þéur bróðir
þinn hefur átt að skrifa
mjer þessi gleðitíðindi

Þá jeg segi Arngrúni
Kristjánssyni, að jeg voru
svo lassin, að jeg geti ekki
tekið á móti gestum, þá komu
þann samt á föstudaginn
var. — Jeg ætlaði út um

morguninn til að sita í
sólokkinu, stóð alþingi
þá kom brjefsp. frá herra
um, að hann komi einmitt
þema afinslandandi dag
hl. 5 (17) Mjersætti ekki
af tímanum að undirbúa
miðdegisverð.

Árnr. er mjög áinngd=
ur með sjálfan sig; þyk=
est hafa framast á ferð=
um sínum. Hann minnis
á Halbergs Þer Degn. -
það var eins og hann var ást

ad tala satt ond. - Þegar jeg
spurdi um föndur sagði
ham: "föndur þad gott."
Jeg sagði, ad jeg hefði óttast,
ad jeg mundi frjetta einhver
slys af föndur, af því, haers i
mentim ham voni, þad
geti enginn mentadur mað-
ur verid i samvinnu með
stridmontrunum mönnum.
Þekkingarleygi og fátroði
fer lika ad öllum jafnað.
Samen með mondiru. So
þagnadi jeg. Helti i glösin
og sagði ham velkominu.

II
En það er atviki, sem mig
langar til að segja þjer, en
verð fyrst að biðja þig um
að láta ekki kvisast.

Náttúrulega drakka jeg
gestinum til, þegar við
(hafði reynt gott vin)
vorum best að borðinu.
En svo hafði jeg engan
stundlegan frið; hann
var alltaf, með andlits=
fettum og brettum, að
drekka mjör til. - Jeg sagði
sjálf nátt: "Þjer drekkid
ofmikið til." - Þá svarar

hvernann með hlátri og
dryggindum: „Þjers hefðu
átt að sjá Yfirkeimslu-
málastjórnunni í Noregi,
ham var alltaf að drekka
til. Ég var þar hjá honum
í stöðlega fími og fjölmenni
veislu, 5 glös hjá hvernjum
diski.“ — Ég stólaði að fara,
að segja: Já, ventime á
að drekka gesturum til,
en gestirnir mega alanni
drekki þessum til að
fyrna brayði, en þó að
þreytt væri, gat ég átt

mig í tíma, þá að mont-
anannu var máttulegt að
flaska á þessu dæmi
meir, jeg ætti að varast að
stygja hann. Þvo þansinn
jeg öllu þvadrinu. - Agr. var
hneykslingi að eiga að ferð-
ast með þónasi þónsyni um
Norge og Svíþjóð; sagðist
eiga að halda fyrirlestur.
"Há er ekki vandalaust", sagðist
þann blaðið og sagðist vera
ordinn ^(þá sjnd hann nauðginn) varsur? Kl. 7 ½ fór
hann að draga úrið upp og
sagðist þurfa að hitta mann og
fór.

Í dag er ríkingin í fíngri,
Vöðalegaru blýsin í Belgíu.
Sorgin er nú ekki lengi á sji
með að bregða hjörum úr dyrum
um. — Honungshjónin, að skilda
vornu skynsáim að grípa stræ
hamingjuna, þegar hún kom til
þeirna fyrir tárnum. Hjör of byður,
hváð eftir annað, hressu heilöld
kongur á bóg. —

Þygnona að þú sjest heilbrigð-
ur og kafir meði að ritgjörð-
ina. En þessi pólitíski ganga-
gangur er afar óhollur fyrir þá
sem eru að kemja.

Með hilla óskum og beitu
trúðum. Þín einleg stórstir,
E. H. H. H.

Tasmagade 9² t. v.

Sundby - Amager

Kjöbenhavn 22. sept. 1935

L

Óskulegi frændi minn.

Bestu þakkin fyrir brjef-
id þitt, skrifað 10. þ. m., þá
kom á mánuð. var, þú sjer,
að það hefur verið lengi á
leidinni.

Gúði sje lof! að góðu
frjettinnar eru sannar.
Þá er þóleg þín vegna á hvarfi
sem gengur í Reyko.; þú átt
þitt eigið heimili og fjú, sem
þú elskar og það innilega.

Návottugreinin sver sig
í ættina og það greinilega.
En, þá mætur, fór Tryggvi
heitinn willa að náði sinnu,
þegar hann var kominn í
tignarsætið og rannar fyr.
- Timinn var óþotka blóð
í neotum öllum greinum.
Það var líka óhæfa, að fara
að binda fjelagskap, við
þann, er nú lausa: - Ellegar
að líða það, að fadiv þinn
varir reður af þingi og
bjálfi settur í forseta =
stólinn, en þeir séðan ljeta

frænja haerja óhefuna á
fatur amari. margbrjóta
stjórnanstærⁿ sáa og þeirum =
lík. Þeir sigurðu rakkennum.
- Þórhallur var eiginlega
vöðumenni, stórlýginn
og falstur; óhrein og
landsmálum og falstur,
og neglulegur óþorki
í þinginu. - Því síðir gjalda
o. s. f. - Þar hitti nú andok.....
Emnu sína, má segja um
þá þin Leif og Jónas Þorb. - Mik =
lýsing hefur það verið, að þessa
að jeta ofari sig afsetningarbr.
En J. Þorb. átti þá skámm skilið.

Jeg er mjög forvitin eptir að
heyrna hverni þessu lykta. Ef
það yrði útúr, að fleifs fengi
1000 krónur á mánuði, þó það yrði
aðeins 3 mánuði ársins, þá mun
sá herra fá þar nokkilegt efni í
sigilegar nauþögur úr umheim.

Arngr. Kristjánsson hafði
engar heimild til að bera þjer
kveðju mína. Þegar hann ráðgjörð
það, aftók jeg það. Sagði honum,
að þú ævur háttsettur embættis =
maður og þess utan hámennt =
aður og fjurr maður, það vori
blátt áfram ósnífní af þeim,
sem ekki ástoðu honna í manna =
fjlaginu enn jeg, að senda þjer
kveður.

Parasmagade 97. v.

Sundby-Amager

Kjöbenh. 20. jan. 1936

Hæri frændi minn.

Þryfið þitt dags. 18. des.
s. á. kom kl. 3 e. m. á að-
fangad. jóla, og þakka þig
þjer sem heft fyrir það. -
þig var þryfið að hætta, því
þig þoli ekki lengi að vera
á fótum, en þryfið hnesoti
mig alla upp, og þat ^{þig} og var
að hugleidda, að þetta vorir ^{þig} ~~þig~~-
ar fyrsta jól og áskafi þig

af heilum huga, að þessi
jól og allt lífid mætti
verða lykku blesaðir og
kamingjuamir jóladagar.
Það þarf engvar afsökunar,
að þú ekki skrifaðir mig.
Haght er að seta sig inn í, að
margt er að athuga fyrir
embottismann eins og þig að
á þessum tímum. Jg er að
smá skrifa þjer, en þú með
hálfum huga, óttadist að
gjóna þjer og lykku ónóði.
En nú er jg miklu rólegri
en áður um þinn hag; jg veit
að þú munt þjer um, að þú far-
ir varlega með þig og þjer líði

er, hvað heimilið snerfist.
— Ad öðru leyfi eru nokkrar
hottur í ferðum. Kommu
istar eru að komast yfir upp
skrá, svo þeir geti sígað
nónum á hvernu og einu, sem
þeim finnst vera í vegi fyrir
í þeim. Hreyfing og Raðhliða
Pússa. Það þarf að hafa
gætur á gluggum og dyrum.

Þá á hveða vikur og mánað-
sýngjafust þið? — Vonu þið sigið
í kirkju, eða hinsegin af lögm.
Og hvers sigið ykkar saman? — Jg
hef hugað mikið um, hvernig allt
hefur gengið til. — Stórnær mínir
gíftu sig 17. októb., með leyfis-

brjefi og viðtalast.

Við ofbjóðar stjórnmála-
is. - Gerði þú Sveinn sendik.
ekker til gagns heimas? -

Það er munur fyrir þig,
að eiga þitt eigið heimil á þessum
sem gengur. Og svo það hefur
af öllu, að eiga þú, sem þú
eldskar. - Þú erst öfundadur ^{áttak-}
anlega, af ^(og flögum) politískum skuldam.

Það gegnir fundu, að þess-
is brjálbenis skattar skuli geta
viðgengið, að fólkið skuli
láta fara afan í vasa sína.
Frakkinn taki ekki slíkt með
þökkum. - En fjárvæðingum
í þessum alnámum
dreiðir kröftunum, til þess stíla.

II Petros, sem nú er komið á dag-
inn, það er mákvæmlega það, sem
Hallafr. Jónss. sáðgerði, þegar
hann var gestur hjá mjern á samt
Petrri bróður þínum. — Þá ef þú
ist þú ekki um, að bróðir þinn
snandi nota þjer af orðum Hellska
Skrifa um, það til stæði og gjöra
sitt til að djöflarnir taktu
eleki af þu öldin. — Nú þjé
þú, að ^{gjör} löfþingarnir leita vanda-
lega að hverjum erri hjá þeim
sem eitthvað eiga, til að láta
í mikissjóðum. — Það er erendi
vitandi vits, að segna að gjöra
alla jafnvalada. — Letingjarnir
verða nú samt alla daga fá-
takir, þeir eiga það líka skilið.

það er ekki hægt að gjöra
alla jafna og verður aldrei:
þeir komu hvernri óhafummi á
festur amara í gegnum þingid
með atkvæði til uppijóna
sýslum. — Það er í raun mjök
litið, sem sjálfstæðismenn
hafa komið fram. Þó heyrni
jég, þeir hafi bjargad Krumant,
Fónas snim og fork. B. ekki einn
fallega er varid Kneppuland-
sjóðnum. Þetta ætti að vera
a augu fólksins ef högt
er á amad bond að komu
vitinu fyrir það. — Það hef-
ur verið falleg sjón, að sjá

þá, fólin mitlu, fljúg =
astá á nefrarfundi. -
Þegar Þengur var knakki
kom jeg að, að hann var að
Eunja móður sína með mef-
ulnu, (hann var 6 ára þá) - en
er hans aildi þó honum, hann
var grúð óhráinn um höndur
og andlit. Jeg bauðst til að
hjálpa og hjelt stráknum,
hann braust um sporkeði og
reyndi að bita. Mamma
hans flýtti hjó að þess. En,
þegar við erum að endavís
þam assessorium, hann varð
strax áttu vonder og

JÓN LEIFS GESELLSCHAFT

GESCHÄFTSSTELLE DER AUSLANDSGRUPPE

BERLIN-WILMERSDORF
PRINZREGENTENSTRASSE 26

POSTSCHECKKONTO
BERLIN 213 74

VORSTAND

KRISTJÁN ALBERTSON
JÓN KALDAL
BJÖRN KRISTJÁNSSON

STELLVERTRETENDER VORSTAND

PÁLMI HANNESSON
STEFÁN J. STEFÁNSSON
MAGNÚS THORGEIRSSON

REVISOR

PROF. JUR.
BJARNI BENEDIKTSSON

EHRENMITGLIEDER

PROF. DR. PAUL GRAENER
GUNNAR GUNNARSSON
PROF. DR. ANDREAS HEUSLER
PROF. HANS A. MÜLLER
DR. HERMANN SCHERCHEN

DATUM DES POSTSTEMPELS

EW. HOCHWOHLGEBOREN

Können wir Folgendes über unsere Gesellschaft berichten:

Nach sorgfältigen Vorbereitungen wurde die Gesellschaft offiziell zuerst in Reykjavík gegründet. Unter den Gründern befanden sich Vertreter aller Arten der Kunst und Wissenschaft, auch Parlamentarier aller Parteien, einschliesslich Premierminister.

Anschliessend wurde die Geschäftsstelle der Gruppe sämtlicher Mitglieder ausserhalb Islands nach Berlin verlegt, da die Kompositionen von Jón Leifs in deutschen Verlagen erscheinen. Unter den Mitgliedern der Auslandsgruppe befinden sich bekannte Künstler, Kunstfreunde und öffentliche Bibliotheken, nicht nur in Deutschland und den nordischen Ländern, sondern auch in Holland, Tschechoslowakei, Spanien, Amerika usw.

Die Tätigkeit der Gesellschaft beschränkt sich noch auf die Drucklegung der Werke von Jón Leifs. Bei Erscheinen der Werke wird alljährlich nur für die Mitglieder eine Sonder-Auflage numerierter Exemplare gedruckt, deren graphische Ausstattung Prof. Hans A. Müller (Leipziger Akademie) ehrenamtlich überwacht; sie werden den Mitgliedern kostenlos überreicht. Diese oder ähnliche Vorzugsausgaben kommen nicht in den Handel.

Die für neue Mitglieder noch verfügbare Jahressgabe für 1932 besteht aus einem numerierten Partitur-Exemplar der „Island-Ouvertüre“ von Jón Leifs, gedruckt mit besonderer Titelanordnung von Prof. Müller auf besserem Papier und in besserer Ausstattung als die Verlagsexemplare, die im Buchhandel 18 Mark kosten.

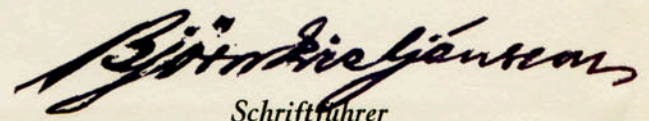
Als Jahressgabe für 1933 sind den Wünschen vieler Mitglieder entsprechend zunächst Lieder und volkstümlichere Werke vorgesehen.

*Vorstand und Geschäftsstellen arbeiten ehrenamtlich.
Satzungen und Beitrittskarte liegen bei.*

Mit vorzüglicher Hochachtung

JÓN LEIFS GESELLSCHAFT

i. A.

Schriftführer

Skrifa 15. Okt 1932

Caprivej 9 st. t. h.

2h. ágúst
1932

Elstulegi frændi minn.

Það var þjerlikt að skrifa
mjér og þakka jég þjer
innilega fyrir.

Jég samfagna þjer, að
þú hefur þegar fengið þá
stöðu, sem þjer er sambod-
in. Þarna við háskólann
átt þú heima. Ekki efast

jig um, að þjer farnist
kennslan vel, - og allt
upp á það allna besta,
en sjálf sagt mun þó ekki
skorta ófundarnessu.

Jeg var búin að frjetta
um aðganginn, of sökni-
innar gegn Sv. fronda
og óþ. Olafs útskýringu dgr.
um foreldra þinna og
óþjóðalýðsins, sem var þar
með í aðföringunni. Mamma
þín stóð sig eins og hetja. -
Sveinn er ekki huglitill.

Það hlýtur að vera aumur lög-
neglan í Siglufirði. Þar
er Sveinn varnarlaus gegn
öllum þessum böfum; hann
leður ráðast hvernig fani
og situr alinn í húsinu.
Slíkt er ofdýr þeka nú
á tímum. - Jég hjólt að
Sveinn otti sín í sonum
sina Bjarna Þorsteinssonar.
Fyrst þrjötti jég um málið
í Kvöldblaði Berlins og
sendi jég þjó, það, sem þar
stóð ~~á~~ ásamt fyrirtaks-
göðri mynd af Sveini.

Ekki er það nein mynduð
að afbrótamein fyrirfari
sjá, þegar upp um þá kemst.
Og það er rétt eptir O. Fr. að
kenna Sveini um dauða E. Sk.
Fytrýði nú best að þeir hefðu
fundir líka og lofið þvíðan
að það æri Guðm. Sk.

Þú ert að undirbúa flutning.
Parnagade 9, 1. hætt.
Amager verður nosta
heimilisfang mitt.
Þú ert að heilka foreldrum þínum
um og kveð þig innilega.
Með vörðingum og vinsemd
Guðm. Sk.

II og alltaf var jeg að smá
lesa það. Ekki er mikil upp-
bygging og skilninguauki í þessum
orði frá þess, það fór jeg aldrei í fell-
pakkað.

Magister Skeimp. Sigurðs
son frá Akureyri kom hingað
til lækningar. Hann var yfirkom-
inn í hjartveiki, þegar hann
kom. Læknarnir sögðu að óll
veikindi hans, matleysi, svimi
og hjartatitringar stöfðu
af „Undereyning“ yfir langt
tímabil; þegar blóðið var
orðið of þunnt, þá voru þetta
afleiðingar. Hann í
hans stöðu þyrftu 1. Kl. Kost“

Hjá kemurum kemir, Underrennir,
vanalega fyrst í ljós með
hálfbólgu, því þeir neynda
vaddböndin svo mikið með
að tala. — Annars motti segja
um þá menn, sem ása. Under-
rennet" að, de indböðal-
le Þyðsmme. —

Jeg hef mangsagt mag.
Steinþ., að þeir sem hefdu átt
að einu störf, með höndum og
ham, þeir gætu ekki lifað á
móðum. — En nú hafa loka-
arnir lagt honum lífsregl-
urnar: Ham á að drekka
2 pt. af mjólk á dag, fyrir

utan mat eða máltíðis og
gynsamtæman á beti og heyrði
jag að núsar hann orðin sam-
fordur. - Jeg hafði skrifað hon-
um til skureynar, að þessi háls-
bólga og influensa væru „fattig
Folks Sjúkdomme“, sem læknar
nemdu svo, en það vildi hann ekki
heyrna.

Því er að byrja að þyka vænt
um lítils. Er það eitthvað hjá ykkur?

Jeg er að reyna að lesa rit-
gjörð listam. og fjekk slama klíju
Þorleifur heitum á pósthús-
inu var um nokkurt skeið
ritstjóri „Þjóðsöls“; hann þótti
far í tölengja en fylgdi tali
Bairni í pólitík. - Þúll enginn
maður. flautapennill. -

En það ekki hörmulegt að Alamban
skuli kafa mistekist með
þetta mikla verk. Jæz hjelt
að Guðvi hefdi verið að
þjóna mannskemnda-
fyrirsim og öll hans orð voru
illgjörni, en nú sjá þú Guð-
veid, að eitthvað er bojið við
bók Alambans og hefdi hún þá
betur verið óskrifuð. Ef hann væri
níkur gæti hann brennt upplagið og
skrifad, aptur, eins og snillingur
hafa gjört.

Ventu blessaður, berði þundi,
og gangi þjérsallt að skani.

Með bindingu og einlend
Guð. Arnason

Stúla 27. 12. 1932.

Parmagade 91. t. v.

26. Okt. 1932.

Kæri frændi minn.

Það er nú langt frá því,
að jeg hafi tekið mið til þó
dregist hafi fyrir þjer að
skrifa mjer. Jeg get vel átt
að mig á því, hvern umrátt
þú manir eiga í hárrí embett-
istöðu um þessar mundir,
kalladur til hennar fyrir-
varnalaust. En jeg árd af-
ar-jegin brjefi þínu og þakka
þjer innilega fyrir það. -

Þessi þitt kom 20. þ. m. kl 9
ad morgni, skrifað 15 m. þ.
þetta eru fljótar ferðir.

Mjör virdist þú hafa
ákaplega mikið starf á
hendi, að halda 6 fyrir=
lestna á viku. Sumir þessa
viku til að semja einu fyr=
irlestur. Þeg er samt sam=
fordum, að allt fer þess vel
úr hendi, kennsla og öll
framtöma. En þú verður
að hafa afar góða aðbúð

ef þú ert að geta haldið
heilm, með svo miklu
erfiði. -

Þegar stóð í Tolet, að Pétur
Haldórsson var koscinn,
með yfirstreift: "Et Supplément
au voyage en Island."

Jeg stend á öndinni af
bróðslum Magnús náðk.
Guðmundsson. Þeir eru orða-
ir leiknis í þú að nota ljú-
sitru flúflupjónarnir.

Það var hames Hafstein er fyrst
er notað í dómvaldið til

politískra oförkna. Hannes
narráði Landsh. Steph. til
að senda Lárus Bjarnason,
ungan ^{versu} ofstapa, vestur til
Bæjjarðar til að rannsaka
embættisfönglu Skúla Thor-
oddens, vinselasta manns,
besta embættismanns og fyr-
irtaks födur landsvina.
Hertingjettur Dana býr ræði
Skúla af öllum ákærum Lá-
rus. En Lárus fjekk þopp-
ana stimpilinn er lengi fylgti
honnusíðan. Landsh. Steph.
fjell í aliti hjá dönskum

II
Stjórninni fyrir að nota
sina hávembettisstöðu til
að reyna að hrekja and-
stæding. Þórum var kunn-
ugt, að Steph. og Skúli áttu
í brösum. En fremur
bleut Hannes skömm af
öllu samráði landsam-
unn. Þslendingar þekktu
hatar hans og ófund á Skúla
frá Hafnarárunum. -
Skúli sinn hjelt heiðri
sínum, en hann missti
heilsuna sakis ósvífni
ofsótenanna, hjá lærusi.

En síðar hafði Lárus
sá síðnað þess, að hann lét
varna sig í aðförina að
Skúla. —

Þanir létast vera að
viðhjálpa íslenska unives-
sitetet, er þeir stöðugt nefna
"Háskole", þegar þeir eru
að senda þessa fyrirles-
ana þangað. En þessar
sendingar ekki eitt lykta
brayðid Dana í okkar garð?
Gud varðveiti Ísland fyrir

dönstun vinnunnar í Þ.
lendingar verða að segja skil
í við Gani og reyna að verka
af sjer dönskum fingraförum.
Nú á tímann senda þeir vel
menntaða menn til Íslands;
það er hett að senda glepamenn,
en koma hugarpelid ^{þegar} þera þeir
til Íslands og Íslendinga.

Nei, ó nei, jeg veit ekkert um
njetlatisgjöfjuna; hjelt jeg
að stinnva með dagnadum
og mikla vitid voru líkarijett
letisgjöfan. Þeir hysa menn

sjer stjettaleisgröðjuna með
bindi fyrir augunum? - þess
ig á að stjálja það? Þú freðise
mig í hvernju brjefi. Þú ert Guð
að lanna þjer það, þessli frondi.

Þjer liður vel. Jy hef
eldrei á afinni haft eins góð
húskynni. Þá jy veðri þiney
farst í stað í Bonúps-Állie,
þa átti það ein talsverðan
þatt í þá, að jy kom úr gren-
ina á laugar. 46.

(í hand)
Þjer hefur enn ekki frutt
þessa norri 2 mánuði þjer, hefur
meina samarsólskin komið
inn til mín, en í sumar á

III á Caprirej í sumarblidum
það gjörði, á þess bjó í stofum.
Þegar jeg flutti 31. ág. s. s. höfuð
123 fjölskildur sagt lausu, en þá fluttu
fluttu í sama húsinu og þess bjó í.

Jeg hef fengið mörg aðhorun-
arbrif um að ganga í fjölskildur
"mikilla" mamma til að útgafa
listaverk, listamamma. Þetta
er andstæpuleg fjölskildur tilnefning
af ómögulegum mamma. Stórkost-
legum aðfli, sem ekkert kann.
Stúvitað þessi jeg við slíkt.
Íslandi er gerd svivindur
með þessu. Stráknum má ekki
haldast slíkt uppi.

Það er kominn 29. október. Þegar
nú veikt í 3 daga. Jafn vort
blaut í fótum og öngulasin. Er
nú frísk aftur og fer með brjót-
id í pósth. -

Þú, sem erud menn, frelsid
ráðh. Magnús Guðmundsson
áður enn handarnir helrifa
hamm!

Ventu alla daga blessaðar.

Með vindingu og vinsemi

Guðf. Arason.

Skriða 27. mars 1933

Tarmagade 9, t. v. h. jan 1933.
Sundby Amager.

Kæri frændi minn.

Þú skrifaðir mér h. 7. des. s.
l. þegar flestir eru að njóta
jólafagnaðarinnar; þakka þér
innilega fyrir brjefið, mikið
þótti mér vont um það. Og
jég þakka út af fyrir sig fyrir,
hversu vel og vakilega þú
kemur mér í skilning um
það, sem jég var að spyrja
um í einföldni minni. —

Mikið samfagnaði jeg
gætur öllum í Reykjav. þegar
það stóð hjer í bl. að Jón Þorb.
vori kominu borgarstjórn. —
Jeg er samford, að svo að seija
hvert einasta mannsbarn á
landinu hefur gláðs gífis þúi,
að dr. Helgi vori kominu
í embætti sitt aptur. — Of-
sóknirnar hafa meðfram
flýtt fyrir að gjöra hann
fregan, þar sem hann er
snillingur í sínu fagi.

Þú ert fæddur kennari eins
og föðurbróðir þinn Baldur.
— Jæ tel það happ fyrir Ísland
að þú svona ungur skyldir
fá að sleppa alnegóárettur
af öfund og illmennsku inn
í þitt rjetta sæti í æðstu
menntastofnum landsins,
þar, sem þú vitanlega áttu
heima, og jeg óska af hitum
hugi að Ísland fái að njóta
þín vel og lengi!

Þradd er jeg um, að Dan-
in ætli að klófesta Þjetur
bróður þinn; þeir annála hann

fyrir dugnað og vitsmunum,
sagði Sveinn sendið. mjer minna
á jótunum. Kylla er lofud Þorris
frá Ferreyjum, sýni Jóh. Paterson
Kongsbónda. - Allir sýndust
vera ánægðir með magðirnar.

Mörgum verður minnist þess
ur 9. nóv. sl. -- Þú listis í fám
orðum atburðinum svo, að
jeg sje þá fyrir hugskots=
sjónum mínum. Uppreisnar=
lýður er ofbóðslegur, þó
hann sje alreg ropnlaus,
hváð þá með ropnir hans
Hjédins Brietersonar.

II
Ja, eitt einasta atkröði frels-
aði ^{þjóðina} ~~þjóðina~~ fríðgjalta, mesta ó-
mennu og sleikju af lökustu
tegunnd.

Getur er að vana lögreglan
er stopnuð. - En kemst ekki Herm.
Jónasson í ham knappan fyrir ^{fólk} ~~fallkan~~
dom sinn? - Jónas á það líklega
samtíðislegt með Kólska gamla,
að koma sínum að síðustu í bólv-
un. - Trýggi kom auga á höttuna
og drög sig í hlje, hann ætti líka
að hafa vit á, að drepa "Tíman"
sinn. Getu ánásirnar á hestarjetti
ekki komið hriflungum inn?
Í hestarjetti síta á góðis-

men, sagðir þú. Ghestek-
ur upp þykkinguna fyrir þá? - Þetta
hlýtur að verða hlífingur
að fótakefli, að niðarhentar.

Stöfundid er á öllu, að
Jónas hefur fje í höndum. Af
þeim sökum er ham, meðleggi
að segja, kjartfor; ham veit.
ham getur en keypt óþjóðaljóðum
til fylgis við sig við kosningar
og ham getur stoffað blað. -
Það er fjeð, sem hvarf og hvergi
sést, sem nú stappar í ham
slálinu. Dettur nokknum í
hug að slíkur mamordspjófur

og J. J. hafir vilad fyrir sig
að nestu sig smámsaman
með þje, sem nemur milljónum.
- Nei, jeg er þar samford.
Það voni þörf á nýjllum detektive
til að vaka eftir Jónasi. Fá hann
dóm, fer hann úr landi og breytir
um nafn og útlit.

Það er keminn ^{snjór} kuldi og talstær
frost. En sólin skýn og veðri-
áttan er lík og að vetrarlagi
í norðurlandi. - Jeg kann vel
að búskóð minn. - Þetta er
ekki skinnar að öðrum.
Lífjandi að sjá þá út um

gluggann stínn. - Eft þú
kemur til slafnar, verðurðu
að bórða hjá mér. Jæ hef d =
gott eldhus og get búið til
góðan mat; hjer er allt gott
við hendina, á it magerbragð.
Þú sest inn í linnu þ framand =
an, "Stoppet" við Centralen.

Jæ sendi ettfólkai þínu
kona kveðju og óska gættur
öllum gleðilegs nýárs.

Mest virðingur og vinsemd

Gust Arason.

Skrifað 8. júlí '33

Tarmagæði 7. t. v.
Sundbystræti 4. maí 1933.

Kæri frændi minn.

Túvir réttum mánuði, 4. apríl,
kom brjefið þitt skrifað 27. mars,
og þakka þig þér innilega vel
því þú. Þúvir mig er það
mikið fagnaðar efni, að þú
brjefs frá þess, en þú mátt ekki
lata þér til hugar koma, að þú
tækir mig til, þó þú skrifað
ekki, slíkar bjani er þú ekki.

Þúvir séður að þú hefur verið
veitur bæði af hálsbólgu og
inflúensu. Þeir sjúkdómar eru
slæmir og geta snúist upp í

hjártveiki og það allra verst
brótið niður allan lífskraft og
starfsþætti.

Þá, mikið fer þeim klaufu
lega í leg. og þuggva. Því völdu
þeir bláðina framsófnarnafni,
þetta andshyggilega lygnarnafni
á versta apturhaldblokknum,
sem til hefur verið; samstökun.
ar nafni og fleimastjórnarnafni
hjá Lammis Hafstein, þegar
hann var að strita við að
inulima "Ísland". Þannmóti
- það er hlýðlegt, að Jónas væri
og fýrni til, að sanna sinn kros
því ljótu þeir ekki bláðið hvíta

Þettjörð eða Óðalsbónda
Óðalsbóndinum hefur getað
skirt fyrir fólkinu þjer til
gemanu, að aðalsnafnið voru
dregið af Óðal, frá þeim
tímum, er menn áttu sjálfis
ábyllojardis sínar. —

Ásgeir er enginn maður,
of montinn til að tala við tilöggu.
Það er útlit fyrir, að það bli að
ganga erfitt, að stemma stigu
fyrir hatun starfssemi þess
asar hriflu. Það leynir sje rekk,
að hann hefur afl til þeirra
hluta sem gjóna skal; hann
skortir ekki sje, þittinn.

Jeg var svolýsinn að detta
á meidda þingtalsvent mikni
í bakinu, fyrir meir en mátt
vði síðan. Þú get ekki komið
við að leita lórnis, en þegar þú
lá alveg kyn á bakið, þannig
litið til, samt er þú ekki orð-
in jafngöð. Líklega tagnað
á þou, eða einhver smáþannig
bíláð. Það má heita, að þú hafi
legið allan þenna mánuð í vinnu,
inn, aðeins hert mig upp til að
hjálpa mér með það nauðsyn-
lega. Þú getur ekki gefið á fó-
tum vandi. — Mikni þótti mér
vont um, þegar þú fíftið kom, þú
ekki gæti þú þá svanað þú sést

Skrifa 19. ág. 1933.

Parmagade 9^F t. v.

Sundby Amager 23. júlí 1933.

Keri frændi minn.

Þú gjöfir góðverk, þegar
þú skrifar mig, engin brif
frá Íslandi kressa mig og
gleða eins og þin brif. Þú
þakka innilega fyrir brif
dags. 8. þ. m., það kom til mín
12. þessa og voru það fljót skil.
Þjeturhafi sagt mig frá
veikindum þínum, en ekki vel
greinilega. En veikindi elsku,
litlu Ragnhildar, hafi hann

ekki nefnt á nafni. Um hana
er jeg afarknædd, þó hún sjá
á vívilst. Hún var elskulegt
barn og gafuð með afbrigð-
um. -

Skenn eru vanalega 3 til 4
mánuði, að ná sjer eftir brjóst
himnubólgu, það er því engin
furða, þó þú sjert töluvert
eftir þig enn, því hart að-
göngu hefur verið og ekki all-
kostarhælt að hafa með hönd-
um umfangsmikil störf ný-
staddir upp úr stórlegu. -
En gudi sjá lof, að þú fórn
allt vel og þjer entust kraft-

ar til að ljúka þínum vandav-
sömu og háu embættisstörfum
eins og ekkert hefði ískorist,
þetta þitt fyrsta embætti á.
Þá, jeg fellst á þína sköðun, að
hrissings aðráttan hafi átt
sök í ríkindum þínum, það
er mikil umskipti fyrst í stað,
þegar komid er frá Þýskalandi og
Danmörku.

Jeg kannadist að nafnið Balbo
er mjög þótti mjög aðt um allt
það, sem þú fræddir mig um hann
og um komu hans til Reykjav. Þú
stóð neqrulega ekki ljóst fyrir mig
áður, hvílikt mikilvæmi hann
er. - Andsk..... Kommanist-

arnir að dirfast þess, að efla að
smána þessa tígra gestir. Nýger
skömmin, sem Arni pr. Pálsson
gjörði Ísl. með skammalestrinum
um Mussolini, þá ekki voni það
að bota þar á. Það var í rétt
mátulegt, að þeim skilli skömm
og skaði, sem ekki flöggudu. —
Því að segja eru Danir síst ekki
alltíð "fundsjúk" útaf því, að
Ítalarnir komu til Íslands og
ljeta vel yfir móttökunum þar,
Danir bera engan bróður hug til
landsins, vilja ekki láta telja okkur
með mönnum. Þeir skrifuðu í blóðin
hjá þessum flugum, allmikið um það og gæta
þess, að Balbó & ljeta bensín á vjels
arnar

Þegar til Reykjavíkur komi;
danskur verkfræðingur hefur
haft umsjón með aftöppuninni
á bensíninu. Verkfræðinginn
naðngreindu þeir ^{í bláinu} var auð-
legt að framsetningunni, að þeir
voru hneyktir yfir þeir. - Svá
má segja, að Balbo hafi varta
verið nefndur á nafni í seinni
tíð og þá aðeins með þrem línum.
En skrifað langt mál um aðnað,
sem er að flýja. - Manstu
eptir Grandbío í hlíðar-
götu frá "Ströjet"? Það bio er
privat eign. Þar var sýnd í
síðustu tíðu sem aukamynd,

á hvernig kynslóð,
mynd af þui, þegar ~~þú~~ Balbo
medallan úr karann kemur til
Írlands og allir aðstæður em=
bottismennirnir í hátíðarþéttum
ingunveru þar að tala í móti
honum. Myndin er afar glögg
og falleg. — Balbo heldur röðu
og hegrúði ^{hættu orð} "ég gógt, þótt ekki
spildi ég eitt einasta ^{orð} nema
það fyrsta: "Grassias". —
Málrómurinn var hrell og
skír og afar fallegur fram-
urinn. — Mjög virtist öll fram-
roman ^{elektísk} og myndurinn sjálfur
aðdæmlegr. — Öllum við ekki
af sama kynslóðni? — Jón Stefán.

Þyngst þá engum af þessum
mönnum? Líka var sýnt þegar
Gren Zeppelin kom til Bama og þá
alið konungur fór um borð í loftfar,
og sjer maður gamla kringu ganga
ofan stígum í loftfarinu, eftir að
hafa skoðað ^{það} og loftf. ^{lyftu}
A samudajim var kom í jetur
til mín og nokkru á eftir Hallgr.
bennari Jónsen og kona hans. Þá
fórum að tala um landsm. Haldur
að Jónes kemist nokkru tíma að aftur
sagði jón. "Jeg held skort", sagði
Hallgr. í afantörkum róm, "jeg veit
það." Og þá þá, sagði jón. "Hann
er svo stór, stór", sagði Hallgr. og
teydi um leið handleggum í hátt
loft. Hann þarf að fullkomna situr

bottihann svo gíð. — „Svo er komandi
undir umsjá Englendinga,“ sagði
Pálur rólega veni álvorunnar. — Þá
sljakkði rostin ogu í Hallgr. hann
horfði á hugggjafullur á Tjeber. —
Lillu seimafóð ham að tala um Hala
eina og fræðarnig á því með spetings
svip, að þeir hefðu komið til Ísland
til að undirbúa ^{undir} þvið. — Jy stein =
þagði er því og sama gjörði P.
Lucear farið að tala um meent. —!

Þgor 12. p. sendur í Berl, að sjálft.
menn hafi unnið 6 sóti við kosningar
og sjeu komni í meirihluta. Þenda
þá ekki tók á því að koma Árgæini og
þenst. frá áldunum. Þetta er nú óvægjaf.
menn. — Það gleður mig að þou þorlaks
þom vel þren; hann hefur átt þórinvi'sin-
um kánnastan og þá höttulega og vonda

Þegar einlegt lasin. 20. febr. í ættar
ættir þessum morgunum að þessum
stofnunna mína, er þar ein þá allt í
eina hálft á skónum í sápuvæðinu
á gólfna þess, að þess slengist mikið;
þetta er slæm. Þess þess ekki til laka-
is, óttadist flónsku þess og flótþorni.
Mest þess þess til um mjáðmírnas og
áleit þess að þess þessum beinflýs, þess
alltáðast liggja um aðalbeirinn háfitt
þess þess við mjáðmágrindina. Þess-
er þess lá í sínum skordum á bak, þess þess
stundum ekkert til, en allar hreyfingar
þess þess mig. Þess er ekki þess þess og að
þess þess aldrei. Þess er þess að skána. - Þess
mikið þess þess þess ^{í fyrsta} gæta að hreyfa
mí þess en gott þess, amans hefdi mí
þess þess þess. - Þess lá og las, þess þess til.
Þess þess að heila þess þess, ekkert þess
mí og þess þess, en í mí þess á gólfna þess.
Mest þess þess og þessum þessum þessum.

Tarmagade 9^It. v.
Sandby Amager, 17. sept. 1933.

Kæri frændi minn.

Mjer þakir nú mjög um
það, sem þjer mótis í sama
árinu. „Allt ber að svinnu
í samu“, skendur þar. — Þu,
þegar minnst áxir, fer allt
í einu að lýsa í lofti. Éa
sú hefur mín reynsla verið
um dagana. —

Gjartans berfu þakir
þvís brjefið skrifað 19. ágúst

p. á. það er 4 daga á leiðinni
til mín. Eins og vant er með þín
brjef, manglas jeg það dögum
samam og fannst það gúst til þag,
að fá brjef frá þjer, þegar jeg er
hálfvegis í öngum mínum; þú
það hef jeg verið, síðan 20. febr. í vet-
ur, að jeg datt, þó jeg voni að reyna
að hanka af mjer. - Jeg óttaðist svo
mikit, hænna lækmar munda miki:
unarlaust orsida mig, þegar þeir
væna að rannsaka mig og svo ef
tel þill nota mig svo garna
^(þú og ég er til þess)
sem tilraunadei, þessar hneifing-
ar áonu mjer teaknæði, eins og tórn
voni dregist út. Þjer brjóðis þinn
og magistur þinn þor skjeldu vist

Þú verur í all þinn.

— að það gengi að mér, husteri "eda
þesskonar; þeir sögðust svo opt hafa
dottir.!! Þú þú þú þú þú; þú þú þú þú þú,
opt hafði þú ekki döttir ungu, en
þess að meistar ^(heitund). Mér var ljóft
að þessu finnu þeim, sem liggja um öll
stór aðalbein í líkamannum, hefur
bróstið og að þá var um að gjöra, að
það, eda þau getu aftur bráðast
saman, en þar sem þetta var þú þú
enjað margvindin, sem um var
á milli, þá var ómögulegt að
koma umbeidurnum að. — Þó þú þú
er þú þú að liggja þú þú í þeim
stellingum, sem voru sánsauka,
enimstar, lídu verkirnis frá
eyris litla stund og mér leið
afl, þangað til þú eitthvað þú þú þú
þú þú þú þú þú þú þú þú þú þú

mig, þá kom jagandi erenkar og
stundum kvala stingir. - Nú þy-
g í orðin svo hress að jeg er hett að
liggja, þu nú get þú veist mig
upp kvalalaust og alltaf þok-
ast bakinn áfram, þó hegt fas-
djúkranark, sem þú reyndi, var
mjer tilbama, him orsakadi mjer
leidindi. Þar hamlaus eptir að þokja
lakenit, og tók ekkert tillet ^{til} orðanna
þu rak þu þana andis eint. - Líka
var þú samford um, að him mundi
skada mig með vadi sinnum. Þaðs =
knoringar þoldi þú ekki, þó þú
þegdi. En auðvitað hefði verið
farir þak að geta í nedi legið
gnafkyr í nokkna daga, í stað
þess að þu þu að hjálpa ejs sjálf
með allt og vera norni hjálpar-
laus og mätlaus.

II Þingeyjingar hafa nú alltaf
verið taldir með mönnum, bæði
fyr og seinna, það lá, að þeim, að
þeir tæki þjer ael. Það var sítur-
lega tilfræðid af þjer, að nota öðis-
ansumanid til að skoda landid.

Nú veidur mig, hvernig lítið þig
hef séid af þau. - Þó þú ferir djótt
yfir, hefurdu mikid séid og fróðet.
Þú var 14 ánd þegar þig fór fyrir Kalle
dal. Þú varð knedd, þegar hængi sa þing-
andi strá. Hestarnir voru eins og öðis
i fjöru að halda áfram. Allaf var
"veidid i loftinu."

Hvernig liggur i, að ofbrúin stæll
stöngt haldast við, þótt fyrir, Heim-
dall og Þorm. - Þjórnir og hennar líd
margu þess að stöngla þum. -

Þóður áar í höndum Kristjóns
þeim að eyðileggja Þhaldsfl. -
hrifla sló sig til viddana á ~~átt~~
strákrum, og síðan bláupfir
~~hriflungur~~ ^{sigri högsandur}
upp í augun á landsmönnum með
damafoxum nógi og blekkingum.
Þó þú hafir farið högt í orðum, vona
jig samt, að þú hafir komið öðrum
fyrir þá, sem þú hefur átt orðarkáð
við. Þá ert nefnilega samferandi,
þannur flestum öðrum, sem jefptaka
þeir hriflungur meiga undir engum
kringumstæðum komast í völdin,
þá er úti um landið. - Jig er að þreyta
þannana um það: þá eru bændur
svona blindir, það eru einhver
brögð höfs í frammri, sem við þykki=
um ekki. - Far meirihlutinn af

mönnum privat peninga? -
Allir þessir strákar og sfelgur,
sem ferðast um íslönd, þurfa
auðvitað störfje. Því fjé^{er}illa varid,
þeir gjona landinn engar söma. -
Hallgr. gamla þekki jg erl; hann
er merkilega mikis varnemi, þó
hann sje bódi illa að sjer og heindar,
Gott var snarid hjá telgunni um bók-
ina, sem hin áleit Sjóðinn forseta til
að gefa. - Hansen ^{varid} gjafi sína af Hallgr.
sáid og sitri í skólanum. Er stóð
þar ráðalaus, óttadist rög Hallgr. sjer
til handar, eins og seinnu kom á daginn,
að það ekkí á stöðulust. Gunnlaugr
Blasur og Steingr. Arnas. höfðu notað
óþakkað Hallgr. til að freða sig. Er ev-
ljót hann, sem þetta komi honum í eanf,
þegar forid var að afsakja Hansen og
aðra kemana að skólum. Hallgr. er
Marðar igildi, hvað rög snertis. -

Slappstu þú við Jón Leifs? - Jón
hittu fyrir hálfum mánuði, frændi
Jóns, sem allaði til Leifs. Hann tel-
aði um, hversu það verið erfitt að vera
„brautrygjandi“, sagði að náð gæst
soni Jóns að Ragna Blendingum í þing
á list sínu. Þeir fóru að gefa úr
verk hans. Þingur leysi til þess. -
Skýldi þetta vera sattu? Þeir bróðir
villu efugtækir heldur að hjórn
list að neða; þetta er blygðunarlaus
lygalýktja allsamtá Pall Torfas.
B. J. flutti á Langv. var kindugt
frjettaraglifraí Íslandi og sendi
jyppis bladis, það er í Jón Leifs an. v.
Gott var, hversu Blendingum
heyrðist vel að fagna Balbo
og Lindbergh. Þessi hopp í þing
um ríkisendfingjarn, finnst mér
þar í móti óviseigandi af náðh.
er alveg á þínu ísmáli þar sem optaf.

III

Dönnum misheppnaðist að
fagna Lindb. Balbo áttu þeir,
sem betur fór ekki kosti að
fagna. - Eftir tilbútt hefir það
lagst í Balbo, að það ætí
ekki höttulaust að lenda hjá
Dönnum með stóran flugvél
höp. - Trúvegis varð Lindb.
að hefja sig upp til flugs, ept-
ir að hafa lúður niður til að
lenda, svo framtalega þröpt-
ust móttökunum að flugvél
hans; í seinni sinni lág
svo nærri slysi, að Lindb.
varð að reyfa allna knafta
til að flýða þeir

Ad komast undan
hæfir beitt hendunum síð
til að þrjústa að íhaldinu,
sem lýptir flugvélum upp
til flugs, allt var í óreglu,
en í þetta sinn fór Lindbergh
talvart hátt upp og flaug langt
útgátt út fyrir Höfn. Þeir
erdu hnéddir og hjeldu ham
voni farinn, alfarinn, en svo
snjori hann síð og gat þilots
lent. — En ekki skalt þú halda
að Danir stömmuðust sín. Nei, í síð,
þeir kenda Lindb. um. Þaginn eft-
ir komu Kamministabl. með, þrið-
mynd af honum.

Ventu ásamt attingjum alla
daga blessaður.

Þin einleg atþeyti Carl Bracon

Skjala 11/1.33
Parnagade 9 Ft. v.

Sundby Amager 29. okt. 1933

Kari fróndi minn.

Guð launi þjer. Þú skrifaðir
mjer, þrátt fyrir auðriki,
og þar gjörir þú góðverk;
mesta ánsögan, sem mjer
veitist nú í elli míni, er
að fá brjef frá þjer.

Jeg sé þessa aðvörun
í bláði og mislíkadi stór-
lega. Nú gleðst jeg yfir

að þeir koma samt; þeir
sýna, að þeir vilja verða
menntaðir menn, hvað sem
önnu líður. - Þó líkum mér
sem er mikil eign fyrir landið
íð, blessað landið okkar? Og
það sárþarfnast fyrir þá
mína, eptir að farir ská-
ræðismannsins frá Hríflu
og útsendara hans. -

Stuðvitad sonu allar byggingar
ingar þónasar eingöngu agi-
tationsverk honum einu

um til hagnaðar, alls eng-
um öðrum: þetta var áferð
til að ná í áhængendur út
um allt land. - Reykjav.
var búið að smána; þar
varð að hefjast handa með
leikhúsbyggjingu og um leið
náttökum á fjölmennri samétu
leikara og stórhópum af
~~stjarnsmáttum~~
þeim, sem á unnu að verkum.
Háskóli landsins er hús-
laus. - Hvað gjörir það? -
það er óþörf stofnan,
epts kommunnisla kemingur.

Petur ekki Spánarflanið
orðid til að koma Jónasi
inn.² - Helgi Briem hefir
það ekki iðottis að vera
fljótfar. Þáll faðir hans
var fljótfar og leiddamaar.
Það var hann, Þáll Briem,
sem var frumkróðull E
aðe Misluninni, sem svo
var nefnd, fjekk ^{hann} lítið
ilmenni þingsins í för með
sjer og eyddi miklum og
dýrmatum terna þingsins.
Benedikt Assessor var

II
Hárgnamur eftir fljóttum
Táls og grunnhyggni í
landsmálum. - Það er al-
og óþyrningefanlegt af
Helga Briem, að láta f. f.
leida sig í gónur. - Það er
nætt eftir að isgenona manni
innu að vilja eyðileggja fisk-
markaðinn á Spáni til að
geta stórskadað, "Kveldulfi"
Helga er vel kunnugt um,
hvorsu hatrid blindra fónas
og hamatti að þekkja óþokki-
brögðin í peningadröfum, frá
því ham sjálfur var að bankann.

verður ofan af þessu? -

Þá er það ein skömmin fyrir
in íslensku þjóðina, þessi smá-
grain í Lesbók Morgunb. úppúr
þyrlaestri próf. Anna um Mus-
solini. Grainin er stutt og nafn-
laus, en hún sver sig í öttina. Þar
lest henni fyrst vera að krísa, en svo
er endurteknar allar versku

skammirnar um Mussolini og
fullt að þessju samleiker
t. d. morðið á Masotti. Þetta
kam í sumar, þegar Balbo
var sýfaninn úr Reykjav. -

Þitt stjórn Morgunb. ætti að
vita, hvílikt vóða glappa-
skot hann hefur górt, ^{með} að taka

Þessa lyggaþingin í blaðið,
hann hefur samansæm brott
á Ítalan Balbo og Mussolini,
og ummið Íslandi stórsjón.

Þróf. Ánni hefur haldið, hann
goti villt ísl. alþýðu sýn, sáid-
is undan róbena og lygana stimpli,
vekur þessu draugum frá 1927. En
líklega ræðst draugurum á hann
gjálfan. Ham á það skilið.

Nú er stöðugt þokuloft en engjum
kuldi, dálitil gola, engjum stormur.

Það er umskiptilegt, þegar stólin dreypur úr
í hlje. - Það gleður mig að móðir þín

er að frískast. - Á þessum sorgar-
tímum, er það tilleg fyrirhana, að
siga slíkan þóarsam þig. -

Mið bestu kveðjum

þineinleg og þakstir Guðf. Áraun.

Skrifla 14/2. '34

Parmagade 9 Ft. v.

Sundby Amager

Flöfn 19. jan. 1934.

Berti frændi minn.

Þú þarft ekki að minnast á,
þó þú ærði á brjefi frá þjer,
jég er ekki svo ellicer enn, að þy
fimi ekki og skilji, að þafn önnur
um kaþim embettismáður og
þú, hefur ekki afgangs tíma til
brjefastripa. —

Jy þakka þjer svo hjartanlega
þvur brjefid mína, skrifad 11. jan.
þad kom í gær 18. þ. —

Nú átt þú sannarlega í sök
að ærjast. — Það skil jeg vel, að
Magnús sjé ekki góður kemni,
þessu er maðurinn stór-
sættur eftir ofsóknir þín-
asar briflu; og trú að geti þú
því líka, að þessi óánægja í
lagadeildinni leggjist þungt
á hann. — En margur kemni
hefar ærið líðim, þó ljúgur hafi
ærið. — Skyldi J. J. ekki hafa átt
þátt í brjefi studenta, notað
Pálmann sinn til að sitna
fyrir st. í Háskólanum. — Jon-
as er natinn við að grafa

undan fótum óvinama. — Það
verður stór fögnuður í herbúð-
um Jónasar Gyfis óförunum
Magnúsar. — Jaz skal það
vel, að hann vildi ekki segja af
sjer; það er að gefast upp í
stríðinu. — Þínum sporum
mundi jeg halda hlýðar-
skyldi Gyfis Magnúsi. — Getis
þú ekki með legnu fengið hann
til að laga kemslu sína eitthvað?
— Auðvitað verður kemslan
að vera í lagi í sjálfum hléskí-
annum. — Það eyðileggur M. að fara
þaðan síð lítim orðstír. —
A laugard. var komið til

min með frúna sína, hún
er búið gáfud og er el, upp alin.
þau eru sít þafar ánað þvort
með amad.

Pjetur sagði mér, að þá væri
á lista í þegar stjörn... „þú
líkar mér,“ sagði jeg. — „Hann
ljét þá nú samt ganga eftir
sjer,“ sagði Pjetur brossandi.

— „Það var alveg rétt,“ sagðum
við báðar í einu, frá Guðrúnu og jeg.

— Líklega gengur talanest á í
Reykjavík í dag. — Jeg held að
þú sjert á hnaðni þend upp í
nád herra þessinn.

Jeg bit á heita fólkinu þínu.

Þú ert selt! Þangi þér allt að ískum!

Þúveintag öttogstis Guðfráson

Skjala 20. apríl 1841.

Tarmagade 9^I tv.

Lundby Amager

Kjöbenhavn 2. marts 1934.

Kæri frændi minn.

Stundad. 22. f. m. fjékk

þy brjefið þitt dagt. 14. s. m.

og værd þau eins og áfinlega grát-

þeyin að þá brjef frá þjerr og

þakka þjerrinnilega fyrir það.

Þá, þú hefur mjett að mál,

þy hef meglad til allra góð-

um. Þú nefndir ekki föður-

orðnið heldur sagt: „Þins

og þú e. t. v. meist, þá hefur

Mundlað þess er sem þy. Þá er ekki til þess. Þá er ekki til þess. Þá er ekki til þess.

sjew dyggðingur. — Þvílíkir
piltar hafa ekkert að gjöra
við aðstu menntaástandi
landsins. —

Nú þjáist jeg af þeirri
bráðslu, að lúmskasti jeg
á við hattaðlegasti mörðingim,
sem mörðingarnir hafa á að
skipa, verði settar þjer
til höfuðs, til að komu
þjer úr vegi. — Þeim er ljóst,
að þá komir til að mega þin
mikils. — Nú er nýbúið að
mynda ágotismann í Paris.
Það er firt til eptirbreyðni
fimmt kommunistum.

Það finnst mér, að Tr. hefði
átt að geta komið auga á
eyðileggingar stefnu Jon-
asar dælitís fyrir og ekki að
verða jafn lengi samferða.

Það er hart að geta ekki láta
ís kasta út þeim sem kalla
frammi. En þá er kominn á
~~þingdagar~~
bandaginn. - Hér hefur komið
mánið um fallistofu á álatu
frjálthana frá Austurvíki. Þaf-
töfjinnir öll af síninga sedlum
og kallað saman fundi og komið
þjóðin lætur hlogilega til sín taka.
Þyðst imani úrkl. en sjóndu þessu hoi
Vente alla daga blenadar
og soll og ganzí þjer allh. á öik
þineintag öllh. þessu. Þessu þessu

Þarmagade 9th. v.
Lundby-Amager

Kjöbenh. 30. april 1934.

Skjala 2. júlí '34

Kæri frændi minn.

Þú skrifað mig 20. þ.m.
brjefið þá ég á Kongsbane-
d. gamla; hann er enn hald-
inn helgur hjá Dönum. Þar
það ekki sami kongurinn, sem
setti hann og sá, sem gjörði
hundinn sínað Cancelliráði.
?Jeg fer e. t. v. skakt með þetta.

Hjartans bestu þakkið

fyrra brjefid. Það eru minn
ar beztu stundir, þegar jeg
fæ brjef frá þjer, og óþarfi
að taka fram, að jeg heni af
hvenju einasta brjefi þínu.

Á þessu fyrstandandi ári
haf jeg engin íslensku blöð dýð
og eissi þú aðeins um glæn
Þorsteins br. Þjeturs. Það er
Þjetur, sem mig þótti vent
um; hann var endfundid söng-
manns efni, með afbrigðum í
þá átt, en ekki aðrar. En þú
var enginn sem trúdi þú;
hann varð að ganga munta-

reginn og dreifa kröftum sínum.
Það var stór furða, hvarna
hann drif sig: Tók allgott
þróf í lögum og varð um sama
leiti söngvæður hjá Þjóðvæn-
inum. - Þjetur er í samri stjörnu
berfi drengur. En Þorsteinur var
hálfgerður glanni, ógötinn;
en ekki hrekkjöttur eða lýg-
inn, eins og Jón hefur þar í barn-
askólanum. Jég hefði átt að
vera minnugri á það, en jég var.

Þíðan jég las brjefið þitt og
fjekk yfir lit yfir banka-
hneykelin, dattur mig í hug
að senda þér grein eftir

Jórgen Bast. Greinin
kom ekki í Berlínska Tíðindis
þeir lauma í Þ. T. þrá, sem þeir
þona ekki að setja í blaðið.

Jórgen lýsir ástandinu ^{þess} ^{og flím}
is útaf fjánglefrunum þar.
Mjög datt andir eins í hug að enda
þess greinina, þegar ég sé hana,
og hafði ég þá enga hugmynd
um, hvílið ósköp hefðu stæð í Reyk-
vík. - Og þetta ástand, þeim hár
launum hampað, í skóð þess, þó
nefna þeim og láta þá gjöra reik-
ing náðsmennsku tímar.

Ég bið þig að vera varan um þig.
þess þig fyrir sumaróskina og bið þig
af heilum hug alls gæðu í bráð og lengd.
þin öttarþi Guðfráson.